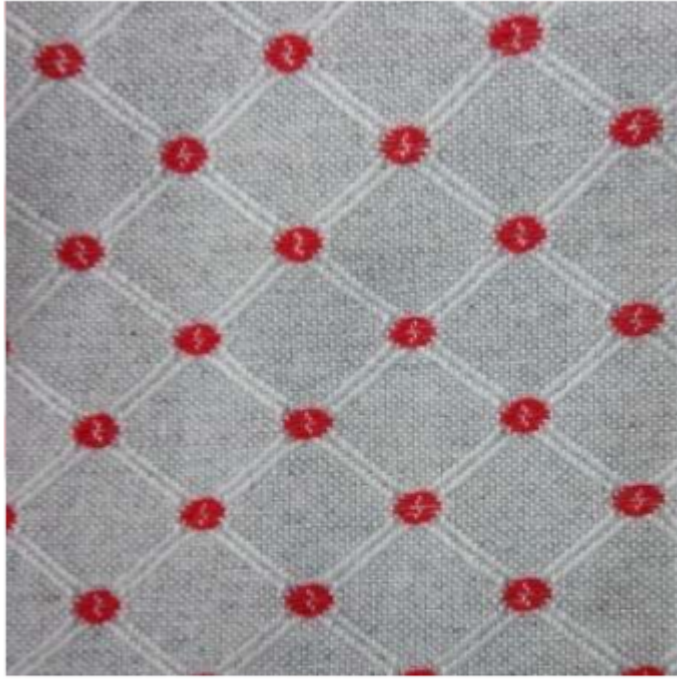

Plumeti

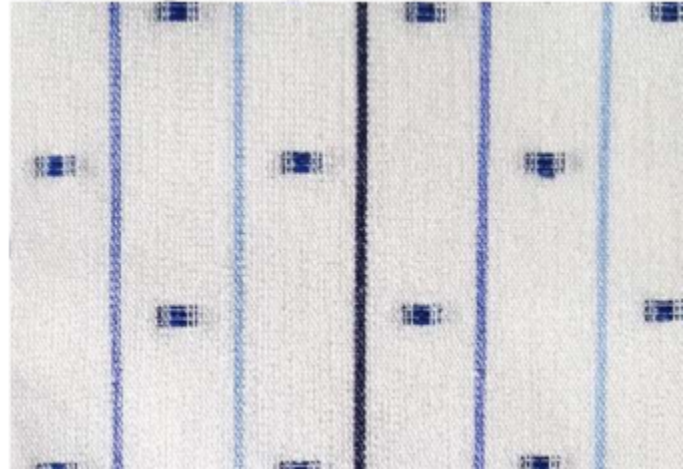
Els teixits de "plumeti" es destaquen per la peculiaritat en la qual alguns fils, amb un color que contrasta amb el teixit de base, situats a la part posterior, són ocasionalment elevats cap a la part frontal per crear motius decoratius. Aquesta tècnica confereix un efecte decoratiu distintiu a aquests teixits.

Són teixits que exhibeixen efectes decoratius en la seva superfície, resultat de l'ús de fils de colors o gruixos que contrasten amb els tons o tipologies dominants dels fils que conformen el fons de la tela. Aquests fils decoratius, coneguts com a fils d'efecte de perdut, en la majoria de casos, romanen ocults, ja que estan situats a la part posterior del teixit; no obstant això, de tant en tant, emergeixen a la cara frontal per crear l'esmentat efecte. Aquest tipus de teixits troben principalment la seva aplicació en el món de la moda, tot i que també són utilitzats en altres àmbits.

Aplicacions més usuals:

- Camises
- Tapisseries

Característiques del teixit:

La característica principal d'aquesta mena de teixits rau en el fet d'exhibir petites formes o motius, generalment de naturalesa geomètrica, a la cara visible dels teixits. A banda d'això, ja que aquests efectes es poden aplicar sobre qualsevol mena de tela, les qualitats més rellevants com el tacte, la suavitat, la brillantor, entre altres, no depenen exclusivament de l'efecte plumeti, sinó més aviat de les característiques intrínseques dels teixits de base als quals s'ha aplicat aquest efecte.

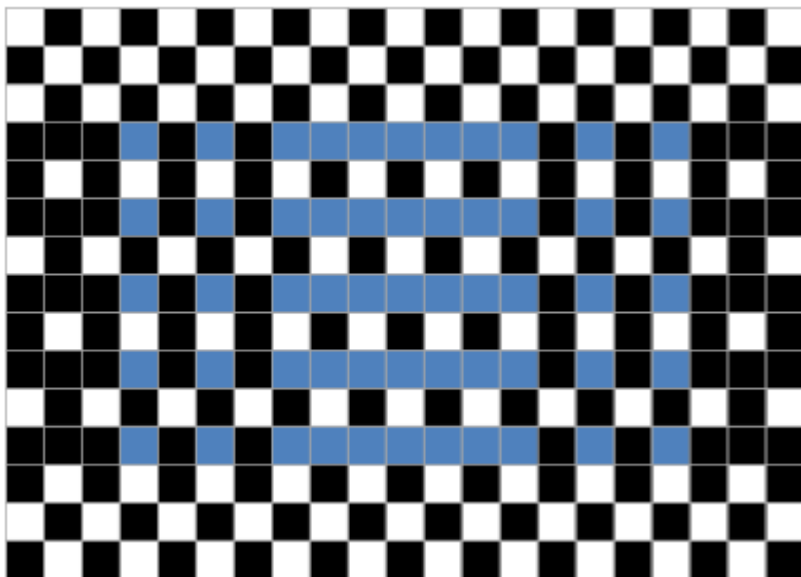
Informació tècnica

Els teixits de plumeti són de calada, tot i que de vegades aquesta tècnica, amb l'ús de trames, també s'aplica a teixits de punt per ordit de tipus tul.

Els lligaments dels plumetis representen un cas específic dels lligaments de teles a dues cares, ja que els fils que fan efecte de perdut es consideren un segon ordit o una segona trama. Normalment, aquests teixits es confeccionen amb teles a dues cares per trama, ja que fer-los per a l'ordit resultaria ser considerablement més costós.

Entre un motiu i el següent, les passades formen bastes a la part posterior del teixit. Aquestes bastes sovint es tallen durant els processos d'acabats amb l'operació de tondosat. És crucial assegurar-se que els fils que creen l'efecte de perdut, en cas que les bastes hagin de ser tallades, quedin fermament agafats amb els fils d'ordit del lligament de fons. En cas contrari, existeix el risc que amb l'ús de les peces fabricades amb aquests teixits, els fils que generen l'efecte de perdut puguin desprendre's i generar defectes.

En la imatge següent, es destaca la zona del lligament on es crea l'efecte de perdut sobre una base de tafetà del mateix teixit que es mostra a la imatge superior. En blau s'han pintat els deixos i les bastes de trama de les passades que generen l'efecte de perdut. Es pot observar que entre les bastes, abans i després, hi ha un conjunt de dos deixos que s'han posat per assegurar una fixació adequada dels fils, i que tenen com a objectiu garantir que, en l'ús del teixit, després del tallatge de les bastes de la part posterior durant les operacions d'acabats, els fils d'efecte de perdut no puguin saltar fàcilment i afectar la integritat del conjunt.

Les teles a dues cares

Els lligaments de teles a dues cares, en termes generals, donen lloc a teixits que presenten un aspecte diferent en cadascuna de les dues cares. Estan constituïdes per dos ordits i una trama o dues trames i un ordit.

Font: https://texwiki.net/textil/displaycontent/ca_plumeti

Entrado el 24 de diciembre de 2023 por [Albert Pérez Monfort](#)

Autor: [Albert Pérez Monfort](#)